

Sygnatura akt: V GC 906/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 03 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Protokolant: stażysta Kinga Gnerowicz

po rozpoznaniu w dniu 03 grudnia 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą**

w G.

przeciwko: (...) **Spółka Akcyjna**

z siedzibą w S.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. kwotę 7,38 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt VGC 906/20

UZASADNIENIE

W dniu 30 lipca 2020 r. (data wpływu) powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wystąpiła przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. do Sądu Rejonowego w Kaliszu V Wydziału Gospodarczego z pozwem o zapłatę w postępowaniu upominawczym kwoty 839,21 zł

z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20 czerwca 2020 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego ubezpieczyciela na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 09 maja 2020 r. doszło do kolizji drogowej, wskutek której uległ uszkodzeniu samochód osobowy marki B. (...) nr rej. (...) stanowiący własność (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, użytkowany przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Właściciel pojazdu posiadał aktualne ubezpieczenie Autocasco u pozwanego. Powódka podniosła, że leasingobiorca zawarł z warsztatem (...) Spółka jawna zlecenie naprawy, w którym ustalono jego przedmiot, zakres i metodę sporządzenia kalkulacji kosztów naprawy należnych za wykonanie usługi. Z tytułu tego zlecenia warsztat wystawił fakturę VAT na kwotę 12.940,51 zł brutto. Powódka wskazała, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przeniosła na (...) Spółka jawna wierzytelność z tytułu reszty odszkodowania, zaś warsztat zawarł z nią umowę powierniczego przelewu wierzytelności.

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił odszkodowanie za uszkodzony pojazd w wysokości 9.649,90 zł. Powódka wskazała, że pomimo wezwania pozwany nie dokonał dopłaty do uiszczanego wcześniej świadczenia.

Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2020 r. Przewodnicząca nakazała zarejestrować sprawę w rep. GC.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 sierpnia 2020 r. (data wpływu) pozwany reprezentowany przez pracownika wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu. Podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powódki oraz zarzut niewykazania wysokości roszczenia dochodzonego pozwem.

W piśmie procesowym z dnia 18 września 2020 r. powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. Nadto cofnęła wszystkie wnioski dowodowe, poza wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z cenników usług naprawczych załączonych do pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Zaś pozwany ubezpieczyciel Zaś pozwany ubezpieczyciel (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. jest wpisany do rejestru przedsiębiorców prowadzonego w ramach Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...).

(fakty bezsporne).

W dniu 09 maja 2020 r. na autostradzie (...) doszło do kolizji drogowej, wskutek której uległ uszkodzeniu samochód osobowy marki B. (...) nr rej. (...) stanowiący własność (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Na podstawie umowy leasingu był użytkowany przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Właściciel pojazdu posiadał aktualne ubezpieczenie Autocasco u pozwanego.

(fakty bezsporne, a nadto: certyfikat do polisy k. 36, umowa leasingu k. 37, oświadczenie k. 38).

Szkoda została zgłoszona pozwanemu i zarejestrowana pod numerem (...).

(fakty bezsporne).

Dnia 18 maja 2020 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zleciła naprawę uszkodzonego samochodu warsztatowi (...) Spółka jawna z siedzibą w Ł.. W treści umowy strony wskazały, że podanie kwoty za naprawę nie jest możliwe, zatem będzie ona stanowiła równowartość kwoty wynikającej z kalkulacji naprawy wykonanej przez serwis w systemie A. w momencie, w którym wszystkie uszkodzenia pojazdu zostaną ustalone. Zlecenie zostało podpisane przez osoby umocowane do działania w imieniu spółek.

(dowód: zlecenie naprawy pojazdu k. 26, pełnomocnictwo k. 30).

Również w dniu 18 maja 2020 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przełała na (...) Spółka jawna wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy AC poszkodowanego kolizją z dnia 09 maja 2020 r., wskutek której został uszkodzony samochód osobowy marki B. (...) nr rej. (...), nr szkody (...) w celu pokrycia całkowitego kosztu naprawy samochodu wraz z kosztami dodatkowymi. Strony ustaliły, że umowa zaczyna obowiązywać od momentu nabycia przez cedenta od poprzednika prawnego wierzytelności wskazanej w jej treści. Zaś w przypadku braku takiego nabycia

w terminie 3 miesięcy od daty wystawienia faktury VAT przez serwis, naprawa miała stać się naprawą gotówkową, a jej koszty obciążać cedenta. Umowa została podpisana przez osoby umocowane do działania w imieniu spółek.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 14, pełnomocnictwo k. 30).

Tego samego dnia prezes zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością udzielił powódce pełnomocnictwa do dokonywania czynności faktycznych i prawnych niezbędnych do likwidacji szkody i dochodzenia wynikających z niej roszczeń, w tym m.in. uzupełniania, zmiany (aneksowania) i rozwiązywania umów i innych dokumentów już zawartych, do zawierania umów, w tym umów o przelew wierzytelności oraz dokonywania dalszych przelewów na osoby trzecie.

(dowód: pełnomocnictwo k. 11, 12).

W dniu 29 maja 2020 r. serwis (...) Spółka jawna z siedzibą w Ł. wystawił na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. fakturę VAT nr (...) na kwotę 12.940,51 zł brutto. Koszty naprawy zostały ustalone w oparciu o kalkulację naprawy nr (...) sporządzoną przez warsztat tego samego dnia. Wcześniej serwis wysłał ją ubezpieczycielowi.

(dowód: e-mail k. 18, faktura VAT k. 19-20, kalkulacja naprawy k. 21-24).

W dniu 04 czerwca 2020 r. (...) Spółka jawna z siedzibą w Ł. zawarła z powódką umowę o powierniczy przelew wierzytelności nabytej od C. (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.. Strony ustaliły, że umowa zaczyna obowiązywać od momentu nabycia przez cedenta od poprzednika prawnego wierzytelności wskazanej w jej treści. Umowa została podpisana przez osoby umocowane do działania w imieniu spółek.

(dowód: zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności k. 15, pełnomocnictwo k. 29, 30).

Tego samego dnia serwis zlecił powódce wyegzekwowanie od pozwanego kwoty wskazanej w zleceniu, obejmującej koszty naprawy pojazdu stanowiącego własność leasingodawcy. Umowa została podpisana przez osoby umocowane do działania w imieniu spółek.

(dowód: umowa o powierniczy przelew wierzytelności k. 16, pełnomocnictwo k. 29, 30).

Pismem z dnia 04 czerwca 2020 r. powódka zawiadomiła pozwanego o nabyciu wierzytelności z tytułu kosztów naprawy pojazdu i wezwała go do zapłaty kwoty 12.940,51 zł wraz z należnymi odsetkami tytułem odszkodowania za szkodę komunikacyjną powstałą w pojeździe marki B. (...) nr rej. (...) w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania na wskazany rachunek bankowy.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 25, e-mail k. 26).

Dnia 19 czerwca 2020 r. powódka ponownie wezwała pozwanego do zapłaty tej kwoty.

(dowód: e-mail k. 28).

W dniu 23 czerwca 2020 r. leasingodawca B. (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przełał na rzecz C. (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. prawo do roszczeń przysługujących mu z tytułu zdarzenia drogowego z dnia 09 maja 2020 r., nr szkody (...). Umowa została podpisana przez osoby umocowane do działania w imieniu spółek.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 17, pełnomocnictwo k. 12, 31).

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił odszkodowanie za uszkodzony pojazd w wysokości 9.649,90 zł.

(fakt bezsporny).

Powódka nie dołączyła do pozwu umowy ubezpieczenia Autocasco łączącej leasingodawcę z pozwanym, ani ogólnych warunków tej umowy.

(fakt bezsporny).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości, ani nie była kwestionowana przez strony (art.210§2 kpc i art. 230 kpc).

Na rozprawie w dniu 03 grudnia 2020 r. Sąd na podstawie art. 235²§1 pkt 2 kpc pominął wniosek dowodowy pełnomocnika powódki o dopuszczenie dowodu z cenników roboczogodziny prac naprawczych w autoryzowanych serwisach naprawczych B., gdyż nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Pełnomocnik powódki nie złożył zastrzeżeń do protokołu w trybie art. 162 kpc w zakresie pominiętego wniosku dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powódka w przedmiotowej sprawie dochodziła od pozwanego ubezpieczyciela dopłaty do dotychczas wypłaconego odszkodowania na podstawie dobrowolnej umowy Autocasco łączącej leasingodawcę (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z pozwanym.

Przed merytorycznym rozstrzygnięciem zasadności zgłoszonego powództwa należało w pierwszej kolejności rozstrzygnąć kwestię posiadania przez powódkę legitymacji czynnej, albowiem ma to dla sprawy istotne, warunkujące jej dalszą analizę. W odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w dacie przelewu wierzytelności na rzecz serwisu naprawczego (...) Spółka jawna z siedzibą w Ł. nie był do tego uprawniony, gdyż nie był właścicielem uszkodzonego pojazdu, a tylko jego użytkownikiem na podstawie umowy leasingu.

Legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. Legitymacja procesowa zaś jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego Sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualnie konkretnej normy prawnej, przytoczonej w powództwie. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a stwierdziwszy brak legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), zamyka rozprawę i wydaje wyrok oddalający powództwo.

Umowa przelewu, regulowana treścią art. 509 i nast. kc jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność (tak SN w wyroku

z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/98), a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczalne) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność. Przelew wierzytelności z art. 509 kc w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz, powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje status

wierzyciela. Przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu - cedentowi. Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze, aniżeli mógł to uczynić cedent.

Wykazanie legitymacji czynnej w przedmiotowej sprawie poprzez wskazanie okoliczności ją uzasadniających należało do powódki, zgodnie z ogólnymi zasadami dowodzenia.

Analizując ciąg cesji wskazany przez powódkę w pozwie, poparty dokumentami, zauważyć należy, iż w dniu 18 maja 2020 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. przełała na (...) Spółka jawna z siedzibą w Ł. wierzytelność z tytułu odszkodowania z polisy AC poszkodowanego kolizją z dnia 09 maja 2020 r., wskutek której został uszkodzony samochód osobowy marki B. (...) nr rej. (...). Strony ustaliły, że umowa zacznie obowiązywać od momentu nabycia przez cedenta od poprzednika prawnego wierzytelności wskazanej w jej treści, nie później, niż w terminie 3 miesięcy od daty wystawienia faktury VAT za naprawę uszkodzonego pojazdu. Serwis naprawczy wystawił na rzecz leasingobiorcy fakturę VAT nr (...) w dniu 29 maja 2020 r. Następnie, dnia 04 czerwca 2020 r. (...) Spółka jawna z siedzibą w Ł. zawarła z powódką umowę o powierniczy przelew wierzytelności nabytej od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Strony ustaliły, że umowa zaczyna obowiązywać od momentu nabycia przez cedenta od poprzednika prawnego wierzytelności wskazanej w jej treści. Natomiast w dniu 23 czerwca 2020 r. leasingodawca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przełał na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. prawo do roszczeń przysługujących mu z tytułu zdarzenia drogowego z dnia 09 maja 2020 r., wskutek którego został uszkodzony samochód osobowy marki B. (...) nr rej. (...). Umowa ta została zawarta przed upływem 3 miesięcy od daty wystawienia faktury VAT za naprawę uszkodzonego samochodu. Tym samym spełnił się warunek zawieszający zawarty w treści umowy przelewu wierzytelności zawartej przez serwis z leasingobiorcą i umowy powierniczego przelewu wierzytelności zawartej przez warsztat z powódką.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, iż powódka wykazała, że na mocy ciągu umów cesji umów nabyła wierzytelność przysługującą uprzednio leasingodawcy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., obejmującą odszkodowanie za szkodę wynikającą z uszkodzenia jego pojazdu na skutek kolizji z dnia 09 maja 2020 r. Tym samym wstąpiła w prawa dotychczasowego wierzyciela, tj. przysługującego wobec strony pozwanej z tytułu kosztów naprawy, a nie wypłaconego jeszcze w tym zakresie odszkodowania, na podstawie art. 509§1 i 2 kc i może skutecznie realizować jego uprawnienia również w zakresie dochodzenia należności na drodze sądowej.

W przedmiotowej sprawie sporna była również wysokość szkody, a co za tym idzie wysokość odszkodowania przysługującego powódce od pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 805 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (§1). Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§2 pkt 1).

Przez szkodę w rozumieniu art. 361§2 kc należy rozumieć różnicę między stanem majątkowym poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie. Odszkodowanie winno zrekompensować w całości poniesioną przez poszkodowanego szkodę.

W przedmiotowej sprawie zostało już przyznane i wypłacone odszkodowanie w wysokości 9.649,00 zł. W pozwie powódka podniosła, że pozwany bezzasadnie obniżył wysokość należnego świadczenia o ratę składki/franszyzę redukcyjną/udział własny poszkodowanego/wcześniej wypłacone odszkodowanie w wysokości 31,63 zł (nie zaznaczyła, który argument podnosi) oraz wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych (k. 4v).

Przypomnieć należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zatem to do osoby występującej

z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (por. wyrok SN z dnia 19 listopada 1997 r., I PKN 375/97). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wniosek o oddalenie powództwa. W myśl art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie z zasadą kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie Sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Przepisy art. 6 kc i art. 232 kpc wskazują, iż to na stronach ciąży obowiązek wykazywania swoich twierdzeń. Rola Sądu w zakresie dowodzenia w postępowaniu cywilnym procesowym, sprowadza się – co do zasady – jedynie do oceny złożonego przez strony materiału dowodowego, o ile jest on dopuszczalny i zawnioskowany w należytych terminach. Zaznaczyć należy, iż dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony (ani materialno-prawnym, ani procesowym), a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym. Nie istnieje zatem żadna możliwość egzekwowania od strony aktywności w sferze dowodowej – Sąd nie może nakazać czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu. Jedynie od woli strony zależy, jakie dowody zostaną przez sąd przeprowadzone. Przeciwno stronie natomiast – co wynika z art. 6 kc – skierują się ujemne następstwa jej pasywnej postawy. Fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych z nimi związanych, co ostatecznie może prowadzić do przegrania procesu.

Powódka dołączyła do pozwu wyłącznie certyfikat stanowiący integralną część polisy AC. Brak umowy Autocasco (mimo jej wymienienia w załącznikach do pozwu) oraz ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych stanowiących integralną część umowy uniemożliwiło Sądowi ustalenie zasad, na jakich miało nastąpić ustalenie wysokości szkody z tytułu zdarzenia drogowego z dnia 09 maja 2020 r.

Na marginesie zauważyć należy, iż wykazanie wysokości kosztów naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 09 maja 2020 r. wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych. Powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, jednakże w piśmie procesowym z dnia 18 września 2020 r. (data wpływu) go cofnęła. Nie miały zaś znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy przedłożone przez powódkę cenniki stosowanych od 01 lipca 2019 r. przez Autoryzowane Stacje Obsługi B. w naprawach powypadkowych, gdyż powódka nie wykazała, by zgodnie z umową AC łączącą pozwanego z leasingobiorcą właśnie te winny mieć zastosowanie, ani też, że były to stawki rynkowe za roboczogodzinę pracy blacharza, lakiernika i mechanika obowiązujące na lokalnym rynku miejsca zamieszkania poszkodowanego (dot. wyłącznie okolic Ł.).

W konsekwencji brak było podstaw do przyjęcia, iż powódka udowodniła, że odszkodowanie już wypłacone przez pozwanego nie pokryło szkody obejmującej uszkodzenie pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) stanowiącego własność leasingodawcy.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku i oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i 2 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 100,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. tj. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), koszty zastępstwa procesowego powódki w kwocie 270,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 2 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.) oraz kwota 7,38 zł tytułem kosztów notarialnego poświadczenia odpisu pełnomocnictwa pracownika pozwanego.

Powódka przegrała proces w całości, musiała więc w całości ponieść jego koszty. Dlatego też Sąd zasądził od niej na rzecz pozwanego kwotę 7,38 zł tytułem kosztów procesu, o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława